

Sygn. akt I C 1119/12 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: Justyna Łazińska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013r.

w L.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko J. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego, J. K. na rzecz powoda, M. A. kwotę 1.470 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 06 września 2012r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 392,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 18,90 zł tytułem brakujących kosztów sądowych;

V. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 138,65 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn.akt IC 1119/12

UZASADNIENIE

Powód, M. A. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego, J. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) w L. kwoty 1.670 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2012r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda poniesionych kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu pozwu powód poniósł, że uzgodnił z pozwanym warunki i cenę wykonania usługi wymiany sprzęgła w aucie V. (...) za cenę 500 zł. Powód odprowadził samochód do warsztatu pozwanego. Następnie, zgodnie z uzgodnieniami powód odebrał z warsztatu wymontowane z auta części sprzęgła, które zawiózł do regeneracji w firmie (...) sprzęgieł” w K.. Po odebraniu zregenerowanych części powód przekazał je do warsztatu pozwanego, celem montażu. Gdy powód poszedł do warsztatu celem odbioru auta i zapłaty umówionej ceny okazało się, że sprzęgło nie pracowało prawidłowo. Z pracownikiem warsztatu powód umówił się, że przyjedzie do warsztatu i zabierze ponownie części celem sprawdzenia przyczyny nieprawidłowości w firmie w K.. W umówionym dniu powód przyszedł

do warsztatu, gdzie zastał już pozwanego z jego pracownikiem, którzy ponownie zakładali sprzęgło. Ponowna próba sprawdzenia pracy sprzęgła zakończyła się niepowodzeniem. Powód zasugerował ponowne wymontowanie sprzęgła celem jego sprawdzenia przez firmę z K.. Gdy powód przyszedł do warsztatu okazało się, że pozwany zakupił nową tarczę sprzęgłową z tarczą dociskową. Powód chciał, aby zamontowano w jego pojeździe jego zregenerowane części, a nie nowe i wydano mu samochód w stanie uszkodzonym. Pozwany oświadczył powodowi, że wyda auto pod warunkiem zapłaty 1.000 zł za usługę. W ten sposób, pozwany wymusił na powodzie wymianę tarczy sprzęgłowej i dociskowej na nową za cenę 970 zł i zapłatę 1.000 zł za wymianę sprzęgła. Pozwany zwrócił powodowi regenerowaną tarczę sprzęgłową i dociskową. Po odebraniu auta okazało się, że klimatyzacja nie chłodziła, brak było czynnika chłodzącego. Pozwany oświadczył powodowi, że może uzupełnić czynnik za opłatą. W ocenie powoda uzupełnienia czynnika klimatyzacji pozwany powinien był dokonać w ramach już zapłaconej usługi, gdyż klimatyzacja była sprawna przy oddaniu auta do warsztatu. W związku z tym, powód poniósł koszt 200 zł uzupełnienia czynnika w serwisie. W związku z powyższym, z uzgodnionej kwoty 500 zł, ze względu na błędy warsztatu pozwanego, powód poniósł koszty 2.170 zł. Próby porozumienia się z pozwanym okazały się niemożliwe.

W odpowiedzi na pozew pozwany, J. K. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, że ustalił ustnie z powodem wykonanie usługi wymiany sprzęgła w samochodzie powoda, w którym uszkodzony był wysprzęglik. Strony ustaliły, że wysprzęglik będzie wymieniony, a oględziny sprzęgła zostaną dokonane przy rozbiórce, po której strony zdecydują o ewentualnej wymianie sprzęgła. Pozwany informował powoda, że w razie konieczności wymiany sprzęgła, zostanie ono wymienione na oryginalne nowe lub oryginalne używane. Podczas rozbiórki stwierdzono konieczność wymiany sprzęgła z kołem zamachowym dwumasowym. Powód dzwonił do pozwanego informując, że znalazł dobre części używane, lecz pytał, czy może oddać swoje części do regeneracji. Pozwany poinformował powoda, że z częściami regenerowanymi w przeszłości miał problemy i w związku z tym w przypadku montażu części regenerowanych powód zdecyduje się na taką usługę na własną odpowiedzialność. Podczas pobytu pozwanego na urlopie, powód odebrał części z warsztatu pozwanego i oddał je do regeneracji. Po dostarczeniu zregenerowanych części do warsztatu i ich zamontowaniu, okazało się, że nie działają one prawidłowo, o czym telefonicznie poinformował powoda pracownik pozwanego. Pozwany skontaktował się telefonicznie z powodem, pytając o przyczyny regeneracji części. Powód oświadczył pozwanemu, że zrobił to na własną odpowiedzialność, a złe działanie zregenerowanego sprzęgła spowodowane było w jego ocenie winą pozwanego w montażu. Po powrocie z urlopu, pozwany sam dokonał rozbiórki i złożenia części sprzęgła, chcąc wykluczyć ewentualny błąd swego pracownika. Próba działania sprzęgła odbyła się przy powodzie i jego koledze. Sprzęgło działało prawidłowo jedynie przez około 20 sekund, po czym przestawało działać poprawnie. Pozwany oświadczył powodowi, że to wina docisku, który trzeba wymienić na nowy. Pozwany poinformował powoda, że będzie musiał zapłacić za usługę dwa razy, gdyż strony umówiły się, że za zregenerowane części powód bierze pełną odpowiedzialność, a zakres zleconych czynności został rozszerzony o wymianę koła dwumasowego. W obecności powoda pozwany zadzwonił do sklepu z częściami samochodowymi w celu zamówienia nowego sprzęgła. W trakcie tej rozmowy powód podawał pozwanemu dane techniczne samochodu i rok produkcji, a pozwany przekazywał te dane sprzedawcy, w celu sporządzenia zamówienia. Gdy nowe części były montowane w pojeździe, powód przyszedł do warsztatu pozwanego i twierdził, że poprzednio sprzęgło było źle założone i przez to nie działało. Pozwany wykonał zdjęcia części i oświadczył powodowi, że jeśli nowe części także nie będą działały to pozwany wykona ponownie usługę demontażu i montażu sprzęgła nieodpłatnie. Powód krzychał na pozwanego i jego pracownika, a przez to został wyproszony przez pozwanego z warsztatu. Po około 2 minutach powód zadzwonił do pozwanego pytając ile będzie kosztować wymiana wraz z częściami i kiedy może odebrać auto. Po południu powód przyszedł po auto, na żądanie pozwanego zapłacił za wykonaną usługę i części, odebrał samochód wraz z rachunkiem, nie kwestionując wykonanych przez pozwanego usług. Podczas pierwszej rozbiórki sprzęgła pozwany informował powoda, że dla bezpieczeństwa układu klimatyzacji będzie konieczne odciążenie gazu i odłączenie przewodów i że po zamontowaniu sprzęgła będzie konieczne napełnienie i sprawdzenie klimatyzacji za cenę 150 zł. Powód zgodził się na wykonanie tej usługi. Przy odbiorze auta powód twierdził jednakże, że usługa związana z klimatyzacją należy się mu za darmo. Pozwany

zapropował powodowi wówczas obsługę klimatyzacji za kwotę 50 zł jedynie kosztów materiałów. Powód nie zgodził się na tę propozycję. Powód wcześniej korzystał z usług warsztatu pozwanego i nie było wówczas między stronami żadnych konfliktów co do wykonanych usług.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany, J. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) w L.. W ramach tej działalności pozwany prowadzi warsztat samochodowy w L. przy ul. (...).

W dniu 9 lipca 2012r. powód, M. A. odprowadził do wyżej wymienionego warsztatu pozwanego swój samochód marki V. (...) celem naprawy tego pojazdu. Strony wcześniej ustaliły wstępnie termin naprawy, jej zakres oraz cenę za wykonanie usługi w kwocie 500 zł.

W warsztacie naprawczym pozwanego okazało się, że naprawie będzie podlegało kompletne sprzęgło, siłownik hydrauliczny tzw. wysprzęglik oraz koło zamachowe dwumasowe.

Strony zgodnie ustaliły, że powód po wymontowaniu sprzęgła oraz koła dwumasowego z jego pojazdu odda do regeneracji te części ze swego pojazdu do regeneracji, które następnie zostaną zamontowane w jego samochodzie przez warsztat pozwanego.

Po zdemontowaniu sprzęgła i koła dwumasowego, powód w kolejnych dniach odebrał je z warsztatu pozwanego i oddał do regeneracji w firmie (...) sprzęgieł koła dwumasowe R. S.” w K.. W dniu 11 lipca 2012r. w tej firmie w K. dokonano regeneracji sprzęgła i koła dwumasowego z samochodu powoda, które zostało przywrócone do stanu fabrycznego pierwotnego, nadającego się do zamontowania w samochodzie powoda. Firma dokonująca regeneracji udzieliła powodowi siedmioletniej gwarancji na zregenerowane koło dwumasowe.

Po odebraniu zregenerowanych części samochodowych, powód przekazał te części do warsztatu naprawczego pozwanego, celem montażu w samochodzie powoda, marki V. (...). W tym czasie pozwany, J. K. był nieobecny w swym zakładzie naprawczym, gdyż przebywał poza L. na urlopie wypoczynkowym. Dlatego też, naprawy samochodu powoda dokonywał samodzielnie pracownik pozwanego, T. Ś.. Warsztat pozwanego nie posiadał specjalistycznego oprzyrządowania do montażu sprzęgła w samochodzie powoda, takiego, jakim dysponuje serwis (...) przy wykonaniu takiej usługi.

Pracownik pozwanego, T. Ś., zamontował w samochodzie powoda tarczę, docisk i koło dwumasowe, dostarczone przez powoda, M. A.. Pracownik pozwanego zamontował jednakże w samochodzie powoda nieprawidłowo tarczę z okładzinami ciernymi, poprzez odwrotne zamontowanie tej tarczy, co spowodowało rozprężenie sprężyn znajdujących się w docisku po uruchomieniu auta. W związku z tym, że po wykonaniu tej usługi samochód powoda nie był nadal sprawny, T. Ś. rozmawiał telefonicznie z przedstawicielem firmy z K., która dokonywała regeneracji sprzęgła i koła dwumasowego, gdyż nadal nie wiedział jak zamontować tarczę, żeby nie zrobić błędu. Tarcza jednakże, już po pierwszym wadliwym montażu była uszkodzona w związku z rozprężeniem sprężyn znajdujących się w docisku. Mimo wskazówek firmy z K. jak zamontować prawidłowo zregenerowaną część w pojeździe powoda, sprzęgło nadal źle działało z powodu wcześniejszego, wadliwego montażu dokonanego przez pracownika pozwanego.

Po powrocie z urlopu, pozwany wraz ze swym pracownikiem ponownie wymontowali uszkodzone elementy z pojazdu powoda i pozwany, bez zgody i wiedzy powoda zamówił cały nowy osprzęt sprzęgła niezbędny do zamontowania w samochodzie powoda, dla porównania z dostarczonymi zregenerowanymi częściami przez powoda.

Gdy okazało się, że zregenerowana tarcza dociskowa dostarczona przez powoda jest uszkodzona z uwagi na rozprężenie sprężyn, pozwany zdecydował się zamontować w pojeździe powoda nowe części, mimo tego, że powód nie wyrażał na to zgody i zgłaszał pozwanemu, że przekaze zregenerowane części ponownie do firmy z K., która ustalił jakich przyczyn zregenerowane części nie działają prawidłowo.

Po zamontowaniu nowych części, pozwany uzależnił wydanie powodowi naprawionego samochodu od zapłaty wskazanej przez pozwanego ceny wykonanej usługi w łącznej kwocie 1.970 zł, w tym kwoty 1.000 zł za dwukrotną wymianę sprzęgła i kwoty 970 zł z tytułu ceny nowego, zamontowanego sprzęgła kompletnego, na co powód nie wyraził zgody. Między stronami wówczas doszło do konfliktu dotyczącego prawidłowości wykonanej usługi oraz żądanej przez pozwanego ceny za tą usługę.

W konsekwencji, w związku z tym, że powód chciał odzyskać swój samochód z warsztatu pozwanego, uiścił na rzecz pozwanego żadaną, wyżej wymienioną kwotę pieniężną. Samochód wówczas został powodowi przez pozwanego wydany wraz z uszkodzonymi w warsztacie pozwanego zregenerowanymi częściami tego pojazdu.

Nadto, pozwany, przy przyjęciu zlecenia naprawy sprzęgła informował powoda, że niezbędnym do wykonania tej usługi będzie odłączenie klimatyzacji w samochodzie i odessanie z tej klimatyzacji czynnika z układu klimatyzacji, a następnie ponowne podłączenie klimatyzacji i uzupełnienie czynnika gazu w układzie klimatyzacji, za co powód będzie zobowiązany dodatkowo uiścić kwotę 150 zł tytułem wynagrodzenia pozwanego za wykonanie tej usługi. Powód wyraził zgodę na wykonanie tych czynności przez warsztat pozwanego oraz zapłatę ustalonej ceny 150 zł za ponowne uruchomienie klimatyzacji w jego pojeździe.

Po wykonanej naprawie sprzęgła powód jednakże nie wyraził zgody na uruchomienie klimatyzacji przez warsztat pozwanego za ustaloną cenę, jak też za cenę niższą zaproponowaną przez pozwanego w kwocie 50 zł, przez co usługa ponownego uruchomienia klimatyzacji w pojeździe powoda przez warsztat pozwanego nie została wykonana.

Powód następnie w dniu 18 lipca 2012r. zlecił firmie A/ C (...) R. G. w L. wykonanie w jego samochodzie sprawdzenia szczelności klimatyzacji oraz napełnienia układu czynnikiem, która to usługa przez tą firmę na rzecz powoda została wykonana i za jaką to usługę powód uiścił na rzecz tej firmy cenę 200 zł.

DOWODY: zaświadczenie z dnia 17 lipca 2012r. k.7 akt,

rachunek nr (...) z dnia 17 lipca 2012r. k.8 akt,

protokół sprzedaży nr (...) z dnia 17 lipca 2012r. k.9 akt,

gwarancja z dnia 11 lipca 2012r. k.10 akt,

faktura VAT nr (...) z dnia 18 lipca 2012r. k.11 akt,

opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k.46-59 akt,

zeznania świadków:

- A. F. k.26 akt,

- T. Ś. k.34-35 akt,

zeznania powoda, M. A. k.83-85 akt,

częściowo zeznania pozwanego, J. K. k.85-86 akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w znacznej części było zasadne, a przez to w znacznej części podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.627 kc, przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Zgodnie z art.627¹ kc, do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą lub zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej.

W przedmiotowej sprawie Sąd na podstawie przeprowadzonych dowodów ustalił, że pozwany, J. K. w ramach swego przedsiębiorstwa i wykonywanej działalności gospodarczej na początku miesiąca lipca 2012r. przyjął od powoda, M. A. zamówienie wykonania naprawy samochodu powoda, marki V. (...) w zakresie naprawy kompletnego sprzęgła, siłownika hydraulicznego oraz koła zamachowego dwumasowego.

Jak wynikało z zeznań powoda, strony zgodnie ustaliły, że powyższa naprawa będzie polegała na wymianie zregenerowanych, dostarczonych przez powoda warsztatowi pozwanego części w postaci sprzęgła z kołem dwumasowym oraz wysprzęglika. Usługa wykonywana przez warsztat pozwanego miała więc polegać jedynie na wymontowaniu części do regeneracji oraz uszkodzonego siłownika hydraulicznego, a następnie zamontowanie części dostarczonych przez powoda.

Powyższe twierdzenia powoda zawarte w jego zeznaniach składanych przed Sądem zostały w ocenie Sądu uwiarygodnione innymi dowodami przeprowadzonymi w tej sprawie, a to zeznaniami świadków, T. Ś., który dokonywał naprawy, zeznaniami świadka, A. F., który jeździł wraz z powodem do firmy w K. celem regeneracji części z pojazdu powoda oraz także dokumentem udzielonej powodowi gwarancji przez firmę która tej regeneracji dokonywała.

Jak wynikało także z zeznań powoda, strony umowę naprawy auta w powyższym zakresie zawarły jedynie ustnie i w związku z tym, jedynie na podstawie dowodów osobowych Sąd w przedmiotowej sprawie ustalał jaki był zakres zleconych pozwanemu przez powoda prac oraz jakie strony faktycznie za te prace ustaliły wynagrodzenie należne pozwanemu od powoda.

Z zeznań powoda wynikało, że strony umówiły się ustnie, że powód zapłaci pozwanemu za wykonanie powyższej, zleconej usługi kwotę wynagrodzenia 500 zł, przy prawidłowym wykonaniu umowy.

W ocenie Sądu zeznania powoda w powyższym zakresie były w pełni wiarygodne, gdyż jak wynikało z rachunku nr (...) z dnia 17 lipca 2012r. wystawionego na rzecz powoda przez warsztat pozwanego, za jedną wykonaną czynność wymiany sprzęgła powód zapłacił pozwanemu kwotę 500 zł, co świadczyło o tym, że taka cena za jedнокrotną wymianę sprzęgła została między stronami ustalona.

Dlatego też, przy prawidłowym wykonaniu zlecenia, powód zobowiązany był zapłacić warsztatowi pozwanego kwotę 500 zł wymiany sprzęgła z oprzyrządowaniem, gdyż usługa polegałaby na jednorazowej wymianie zregenerowanego sprzęgła.

W ocenie Sądu, dowody przeprowadzone w przedmiotowej sprawie świadczyły jednakże o tym, że zakład naprawczy pozwanego nie wykonał zleconej usługi naprawy auta na rzecz powoda prawidłowo i z tego powodu zostały zawyżone przez warsztat pozwanego koszty wykonania tej usługi, do których zapłaty, ponad umówioną kwotę 500 zł został zmuszony przez pozwanego powód.

Jak wynikało z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego mgr inż. K. G. wydanej na zlecenie Sądu w przedmiotowej sprawie, zregenerowane części dostarczone przez powoda warsztatowi pozwanego nie mogły poprawnie działać w samochodzie powoda z uwagi na rozprężenie sprężyn w docisku zregenerowanego sprzęgła. Biegły sądowy jednakże przyjął, że na podstawie jedynie dowodu rzeczowego w postaci okazanego mu do oględzin regenerowanej tarczy sprzęgła i tarczy dociskowej nie było możliwe ustalenie przyczyny rozprężenia tych sprężyn. Dlatego też, biegły sądowy w swej opinii przyjął dwie możliwości rozprężenia sprężyn, a to albo skutek niewłaściwego zamontowania tarczy ciernej w zakładzie naprawczym pozwanego, albo

wskutek przekazania przez powoda zakładowi pozwanego zregenerowanej tarczy ciernej z rozprężonymi sprężynami na docisku.

W ocenie Sądu z dowodów przeprowadzonych w przedmiotowej sprawie wynikało, że nieprawidłowe działanie zregenerowanego sprzęgła w samochodzie powoda było spowodowane nieprawidłowym montażem tarczy ciernej i rozprężeniem sprężyn w docisku przy pierwszym montażu sprzęgła w warsztacie pozwanego po regeneracji, przez pracownika pozwanego, T. Ś..

Jak wynikało bowiem z zeznań powoda, powyższe części samochodowe powód przekazał do regeneracji profesjonalnej firmie zajmującej się regeneracją z K.. Firma ta dokonała regeneracji i udzieliła powodowi gwarancji na wykonaną usługę z dnia 11 lipca 2012r. na okres siedmiu miesięcy. Firma ta więc z pełną odpowiedzialnością przekazała powodowi zregenerowane części do użytkowania w pojeździe powoda dając gwarancji, że części te nadają się po regeneracji do ponownego użytku.

O tym, że części te zostały zregenerowane prawidłowo i w stanie do użytku zostały przekazane powodowi przez wyżej wymienioną firmę, świadczyły także zeznania świadka, A. F., który jeździł z powodem do firmy w K. celem regeneracji części samochodowych.

Najistotniejszym jednakże w ocenie Sądu dowodem świadczącym o tym, że części były zregenerowane prawidłowo i nadawały się do zamontowania i prawidłowego funkcjonowania po ich montażu w aucie powoda, były zeznania pracownika pozwanego, T. Ś..

Z zeznań świadka T. Ś. wynikało bowiem, że po przyjęciu zregenerowanych części, świadek samodzielnie dokonywał ich montażu w pojeździe powoda. Gdy pierwszy raz zamontował wysprzęglik i koło dwumasowe, to okazało się, że samochód powoda nie działa prawidłowo. Świadek ten jak wynikało z jego zeznań następnie rozmawiał z przedstawicielem firmy w K. i informował, że nie wie jak ma zamontować tarczę w sprzęgle, żeby nie zrobić błędu.

Z powyższych zeznań świadka T. Ś. wynikało więc w ocenie Sądu, że nie był on prawidłowo przygotowany do montażu zregenerowanego sprzęgła w pojeździe powoda, a dopiero gdy okazało się, że po próbie montażu nie jest w stanie sobie z tą naprawą poradzić to kontaktował się telefonicznie w sprawie jak dokonać prawidłowego montażu z firmą z K..

Dlatego też, w ocenie Sądu zestawiając wszystkie powyżej wskazane dowody, a to zeznania powoda, który twierdził, że przekazał warsztatowi pozwanego prawidłowo zregenerowane sprzęgło z kołem dwumasowym, gwarancję na prawidłowość regeneracji, zeznania świadka T. Ś. z których wynikało, że nie potrafił prawidłowo zamontować zregenerowanych części, wynikało, że faktycznie, zgodnie z twierdzeniami pozwu, przyczyną nieprawidłowego działania zregenerowanego sprzęgła w samochodzie powoda po pierwszym montażu było nieprawidłowe zamontowanie tarczy ciernej i rozprężenie sprężyn znajdujących się w docisku przez warsztat pozwanego.

Wiarygodne dla Sądu okazały się także zeznania powoda, że nigdy nie zlecał pozwanemu montażu w swym pojeździe nowego, zakupionego przez pozwanego sprzęgła z oprzyrządowaniem. W ocenie Sądu pozwany zamontował te części w pojeździe powoda bez zgody i wiedzy powoda, gdy okazało się, że T. Ś. uszkodził przy pierwszym montażu zregenerowane części dostarczone przez powoda.

W ocenie Sądu, skoro bowiem powód poniósł już koszty regeneracji części samochodowych i posiadał na nie gwarancję, to nic nie stało na przeszkodzie, aby pozwany wydał mu te części po pierwszym montażu i demontażu i umożliwił powodowi skorzystanie z gwarancji w zakresie ponownej, darmowej naprawy tych części w firmie z K..

Nielogiczne były więc w ocenie Sądu zeznania pozwanego, jakoby to powód zrezygnował z udzielonej mu w ramach poniesionej już ceny regeneracji części gwarancji i zlecił powodowi zamówienie nowych części celem montażu w pojeździe powoda.

W ocenie Sądu to powód zeznał prawdę, że zakład naprawczy pozwanego uniemożliwił mu skorzystanie z powyższej gwarancji i że pozwany bez zgody i wiedzy powoda zamówił nowe części, które następnie zamontował także bez zgody powoda w jego samochodzie.

O powyższym świadczyły także w ocenie Sądu zeznania świadka, T. Ś., który zeznał przed Sądem, że po ponownym demontażu sprzęgła świadek razem z pozwanym próbowali poprawić sprzężynki, ale to niczego nie poprawiło i dlatego pozwany zdecydował się zamówić nowe sprzęgło dla porównania.

Z powyższych zeznań świadka, T. Ś. wynikało więc, że pozwany zamówił nowe sprzęgło, aby porównać je ze zregenerowanym powoda, a więc nie posiadał wiedzy czym mogło różnić się zregenerowane sprzęgło od nowego, a nadto, powód zamówienia nowego sprzęgła pozwanemu nie zlecał, a pozwany zamówił je na własny koszt i własne ryzyko.

Dlatego też, w ocenie Sądu w związku z tym, że usługa naprawy sprzęgła w warsztacie pozwanego na rzecz powoda została wykonana wadliwie, gdyż pracownik pozwanego uszkodził zregenerowane sprzęgło powoda, dalsze czynności zgodnie z twierdzeniami pozwu powinny były być wykonane przez warsztat pozwanego na rzecz powoda bez jakichkolwiek dodatkowych kosztów.

Gdyby bowiem zregenerowane części samochodowe powoda zostały przez świadka T. Ś. prawidłowo zamontowane w samochodzie powoda przy pierwszym montażu pod nieobecność pozwanego, to powód za taką usługę zapłaciłby pozwanemu umówioną kwotę 500 zł.

Jak wynikało jednakże z faktur i rachunków zawartych w aktach sprawy, powód oprócz kwoty 500 zł wymiany sprzęgła musiał dodatkowo zapłacić pozwanemu kwotę 500 zł tytułem ponownej wymiany sprzęgła na nowe oraz cenę 970 zł wymienionych części.

W ocenie Sądu tych dodatkowych kosztów powód nie poniósł by gdyby usługa została wykonana prawidłowo.

Zgodnie z art.8 ust.1 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002r. nr 141 poz.1176 z późn.zm.), jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów.

Nadto, zgodnie z art.471 kc, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Warsztat pozwanego w ocenie Sądu wyrządził powodowi szkodę w postaci uszkodzenia zregenerowanych części samochodowych, a w związku z tym, to pozwany, a nie powód powinien był ponieść koszty zarówno montażu nowego sprzęgła jak też zakupu tej części samochodowej na rzecz powoda.

Skoro powód został zmuszony przez pozwanego do zapłaty tych kosztów, to obecnie pozwany jest w ocenie Sądu zobowiązany zwrócić powodowi koszt 500 zł montażu nowego sprzęgła oraz uiszczoną cenę 970 zł zakupu nowego sprzęgła do samochodu powoda, łącznie kwotę 1.270 zł tytułem naprawienia przez pozwanego powodowi wyrządzonej szkody majątkowej.

Sąd natomiast nie uznał twierdzeń powoda, jakoby pozwany był także zobowiązany do naprawienia powodowi szkody z tytułu ponownego uruchomienia klimatyzacji samochodowej.

Powód bowiem jak wynikało z zeznań pozwanego oraz z zeznań świadka T. Ś. był informowany, że przy naprawie sprzęgła będzie konieczność odłączenia w samochodzie powoda klimatyzacji oraz usunięcia czynnika gazu z tej klimatyzacji oraz ponownego podłączenia klimatyzacji i uzupełnienia tego czynnika po zakończonej naprawie sprzęgła i że dodatkowy koszt tych czynności wyniesie kwotę 150 zł. Powód wykonania tych czynności związanych

z klimatyzacją oraz kosztu tych czynności nie kwestionował. Dlatego, też w przypadku prawidłowego montażu zregenerowanego sprzęgła powód ten koszt byłoby zobowiązany ponieść na rzecz pozwanego. Skoro więc za tą ustaloną cenę pozwany był gotów dokonać podłączenia klimatyzacji w pojeździe powoda, M. A. nie poniósł żadnej szkody w związku z rezygnacją z tej usługi oraz dokonaniu tych czynności na jego zlecenie przez inny zakład naprawczy za cenę 200 zł.

W związku z powyższym w ocenie Sądu powództwo w zakresie kosztów w kwocie 200 zł ponownego uruchomienia klimatyzacji w samochodzie powoda nie było zasadne i przez to podlegało oddaleniu.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I i II sentencji niniejszego wyroku.

O należnych odsetkach ustawowych jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł zgodnie z art. 481§1 i §2 kpc, zasądzając te odsetki od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu w przedmiotowej sprawie, w związku z tym, że powód wcześniej, przed wytoczeniem powództwa nie wzywał pozwanego do zapłaty należności określonych w pozwie.

O kosztach procesu jak w punkcie III sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł zgodnie z art.100 kpc, stosunkowo rozdzielając obowiązek ponoszenia tych kosztów między stronami, w związku z częściowym uwzględnieniem żądań stron, pozwanego w stosunku 88%, a powoda w stosunku 12% tych kosztów.

O nie uiszczonych kosztach sądowych w zakresie kosztów opinii biegłego sądowego jak w punkcie IV i V sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010r. nr 90 poz. 594 z późn.zm.), także obciążając powoda w stosunku 12%, a pozwanego w stosunku 88% tych kosztów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie.